

เสลาเปลือกบาง

Lagerstroemia loudonii Teijsm & Binn.

ชื่ออื่น

เกรียบ ตะเกรียบ (ชอง - จันทบุรี); ตะแบกขน เสลา (นครราชสีมา); เสลาใบใหญ่ (ประจวบคีรีขันธ์, สระบุรี); อินทรชิต (ปราจีนบุรี); เส้า (ภาคเหนือ, ภาคอีสาน)

ชื่อสามัญ

Thai bungor

ลักษณะทั่วไป

ไม้ต้น ขนาดกลาง ผลัดใบ สูงได้ถึง 15 เมตร เปลือกต้นสีเทาเข้มเกือบดำ ผิวขรุขระ มีรอยแตกเป็นทางยาว กิ่งโน้มลงต่ำ ใบ ใบเดี่ยวเรียงตรงข้าม รูปไข่แกมรูปขอบขนาน กว้าง 6 – 10 x 16 – 24 เซนติเมตร ปลายใบเรียวแหลมเป็นติ่ง โคนใบมน แผ่นใบค่อนข้างหนา มีขนนุ่มทั้งสองด้าน ดอก ออกเป็นช่อแยกแขนงตามกิ่งคู่เป็นกลุ่มก้อน เส้นผ่านศูนย์กลางดอก 3 – 4 เซนติเมตร กลีบเลี้ยง 5 – 8 กลีบ กลีบดอก 6 กลีบ ทรงกลม โคนคอดเป็นก้านสั้น ๆ กลีบดอกบาง ยับย่น ขอบกลีบย้วย ผล แห้งแก่แล้วแตกกลางพ รูปกลมรี ยาว 1.5 – 2 เซนติเมตร เปลือกแข็ง เมื่อแก่เปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลดำ และแตกออกเป็น 5 – 6 พู เมล็ดจำนวนมาก สีน้ำตาลเข้ม มีปีก

การกระจายตัวตามธรรมชาติ

พบทั่วไปตามป่าเบญจพรรณ ชายป่าละเมาะทุกภาคของประเทศไทย

การใช้ประโยชน์

นิยมปลูกเป็นไม้ประดับ เนื้อไม้ใช้ในงานก่อสร้าง

ช่วงการออกดอก/สีดอก

ออกดอกช่วงเดือนธันวาคม – มีนาคม ให้ดอกสีชมพู